

Omarbetning av ränte/royaltydirektivet

Finansdepartementet

2011-12-09

Dokumentbeteckning

KOM(2011) 714

Förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royaltyer som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (omarbetning)

Sammanfattning

Kommissionen föreslår ändringar i rådets direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royaltyer som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater, det s.k. ränte- och royaltydirektivet. Syftet med direktivet är att undvika dubbelbeskattning av ränte- och royaltybetalningar mellan närstående bolag som hör hemma i olika medlemsstater. Förslaget till ändringar av direktivet syftar till att lösa några av de problem som uppstår på grund av direktivets begränsade tillämpningsområde och att tydliggöra förutsättningarna för att omfattas av undantag från skatteplikt.

Regeringen är positiv till de föreslagna ändringarna av direktivet.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Den 3 juni 2003 antog Ekofin-rådet ränte- och royaltydirektivet. Syftet med direktivet är att undvika dubbelbeskattning av ränte- och royaltybetalningar mellan närstående bolag som hör hemma i olika medlemsstater. Enligt direktivet ska en ränte- eller royaltybetalning som ett bolag erlägger till ett närstående bolag i en annan medlemsstat inte beskattas i den förstnämnda staten.

Med anledning av EU:s utvidgningar år 2004 och 2007 har direktivet ändrats. Kommissionen lade den 30 december 2003 fram ett förslag om ändring av direktivet, se faktapromemoria 2003/04:FPM67. Förslaget syftade

dels till att följa rådets beslut om att säkerställa att direktivets förmåner endast omfattar betalningar till företag som beskattas för dessa i den mottagande staten, dels till att uppdatera listan över företagsformer som omfattas av direktivet. Detta förslag har kommissionen emellertid dragit tillbaka.

Enligt artikel 8 i det gällande direktivet skulle kommissionen senast den 31 december 2006 presentera en rapport om tillämpning av direktivet, särskilt med tanke på en utvidgning av dess tillämpningsområde till andra bolag eller företag. Den rapporten lämnades i stället till rådet den 24 april 2009. Rapportens slutsats är att direktivet visserligen genomförts fullt ut generellt sett och vid rätt tidpunkt, men att det ändå behövs vägledning och samordning när det gäller vissa nyckelbegrepp samt att den nuvarande texten behöver förbättras och att direktivets tillämpningsområde behöver utvidgas.

Kommissionen har nu tagit fram ett nytt förslag till ändring av ränte- och royaltydirektivet daterat den 11 november 2011 (KOM (2011) 714 slutlig).

1.2 Förslagets innehåll

Kommissionen föreslår att det tydliggörs att medlemsstaterna endast måste bevilja de förmåner som föreskrivs i direktivet när den aktuella betalningen av ränta eller royalty inte är befriad från bolagsskatt hos den som har rätt till räntan eller royaltyn i den medlemsstat där vederbörande är etablerad. Härigenom säkerställs att ränte- och royaltybetalningar som undantas från beskattning i en medlemsstat verkligen blir beskattade i den medlemsstat där betalningsmottagaren hör hemma.

Det föreslås också att direktivets tillämpningsområde utvidgas genom att dess förteckning över bolagsformer som omfattas av direktivet anpassas till den förteckning som gäller för rådets direktiv 90/435/EEG om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater, det s.k. moder- och dotterbolagsdirektivet. Det innebär bl.a. att europabolag (SE-bolag) och europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) kommer att ingå i förteckningen över företag som omfattas av direktivet.

Dessutom föreslås att nivån på det kapitalinnehav som krävs för att företag ska räknas som närstående bolag sänks från 25% till 10%. Även detta förslag är en anpassning till de krav för att omfattas av förmånerna som fastställs i moder- och dotterbolagsdirektivet.

Kommissionen föreslår också en ändring i tekniskt avseende som innebär ett klargörande av definitionen av begreppet ”källstat”.

Slutligen föreslås vissa redaktionella ändringar av direktivet.

Ränte- och royaltydirektivet har genomförts i svensk rätt och de relevanta bestämmelserna finns i 6 a kapitlet inkomstskattelagen (1999:1229), IL. Då Sverige inte i något fall beskattar räntebetalningar till andra länder kommer förslaget till ändringar, om det antas, endast att påverka den skattemässiga behandlingen av royaltybetalningar till företag i andra medlemsstater. Förslaget kommer bland annat att innebära ändringar i 6 a kap. 6 a § IL, där det stadgas vad som avses med intressegemenskap, och i bilaga 6 a.1, som tar upp vilka associationsformer som omfattas av direktivet. Vidare kommer förslaget att innebära att det i 6 a kap. IL tas in ett krav på att mottagaren, för att undantas från skatteplikt, måste omfattas av bolagsskatt i etableringsmedlemsstaten på den inkomst som härrör från betalning av royalty.

Sammanfattningsvis kan sägas att förslagets effekter på de svenska reglerna förväntas vara av mindre omfattning.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Enligt kommissionens bedömning har förslaget inga budgetkonsekvenser för EU.

Av kommissionens konsekvensanalys (SEC(2011) 1332 slutlig) framkommer bland annat följande. Att anpassa direktivets krav i fråga om beskattning av utdelning till de krav som gäller enligt moder- och dotterbolagsdirektivet är effektivare när det gäller att minska ekonomiska snedvridningar och det minskar inte medlemsstaternas skatteintäkter lika mycket som alternativet att inte vidta någon politisk åtgärd. Detta är, enligt kommissionen, en viktig faktor med tanke på de omständigheter som för närvarande påverkar de offentliga finanserna. När det gäller räntebetalningar anges i kommissionens konsekvensanalys, att förlusten inte torde överstiga 200 till 300 miljoner euro och skulle påverka de 13 medlemsstater som fortfarande tillämpar källskatt på utgående räntebetalningar. När det gäller betalningar av royalty torde, enligt konsekvensanalysen, förlusten inte överstiga 100 till 200 miljoner euro och den skulle påverka de sju länder som har de största negativa royaltybalanserna som andel av BNP. Sverige är inte ett av dessa länder.

Av konsekvensanalysen framgår också att klargörandet av begreppet ”källstat” och den åtgärd som innebär att betalningar inte får omfattas av direktivets förmåner när inkomsten inte beskattas i det mottagande bolagets medlemsstat är rent tekniska åtgärder vars effekter inte kan mätas.

Vid genomförandet av ränte- och royaltydirektivet i svensk rätt 2004 gjordes bedömningen att den offentligfinansiella effekten av att införa direktivet är försumbar (prop. 2003/04:126 s. 43). Även förslaget till ändringar av detta direktiv bör ha försumbara konsekvenser för statsbudgeten.

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen är positiv till de föreslagna ändringarna av ränte- och royaltydirektivet. Regeringen anser att det är viktigt att underlätta för företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet inom den inre marknaden. Ränte- och royaltybetalningar mellan närstående bolag i olika medlemsstater bör därför inte beskattas mer än en gång. Samtidigt är det viktigt att säkerställa att sådana betalningar inte helt undgår beskattning.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Övriga medlemsstaters inställningar är inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget kommer att remitteras.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Enligt artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF) beslutas frågor om direkt beskattning med enhällighet i rådet, efter att Europaparlamentet och ekonomiska och sociala kommittén hörts.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Kommissionen anser att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen eftersom medlemsstaterna inte i tillräcklig utsträckning själva kan uppnå de mål som förslaget avser. Kommissionen anför i huvudsak att medlemsstaterna själva fastställer källskattesatserna i sin nationella lagstiftning och att dessa skatter genom bilaterala avtal kan minskas eller inte behöver tas ut. Kommissionen framhåller dock att varje avtal har sin egen skattesats, med följderna att källskatterna varierar med varje bilateral överenskommelse och att någon spontan samordning mellan medlemsstaterna inte kommer att ske. Kommissionen anser att insatser på EU-nivå garanterar harmoniserade och samordnade skattestrategier på detta område. Enligt kommissionen är förslaget också i linje med proportionalitetsprincipen. Kommissionen anser att de ändringar som föreslås kommer att bidra till att skapa skattemässig neutralitet, minska

efterlevnadskostnaderna och undanröja risken för dubbelbeskattning i ett större antal fall. Kommissionen menar att initiativet inte går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål och det ger medlemsstaterna utrymme för nationella beslut eftersom det endast kommer att påverka de gränsöverskridande betalningarna inom EU.

Förslagen innebär förbättringar av ett befintligt direktiv. Regeringen anser inte att det finns skäl att ifrågasätta kommissionens bedömning att förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget kommer att behandlas i rådsarbetsgruppen för direkt skatt. Det danska ordförandeskapet har för avsikt att ta upp frågan under våren 2012.

4.2 Fackuttryck/termer